

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-07380-017
Otsuse kuupäev	24. sept 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Maria Alajõe, liikmed Liilia Laks, Keijo Lindeberg
Tarbija	
Kaupleja	Triton Holding OÜ, 10914741
Tarbija nõue	Lepingust taganemine ja tasutud summa (990,78 eurot) hüvitamine.
Asja läbivaatamise aeg	28. aug 2020

Resolutsioon:

Rahuldada Tarbija kaebus.

Tarbijal tagastada kaup ja Kauplejal hüvitada Tarbija poolt tasutud 990,78 eurot.

Asjaolud:

27.05.2020 tellis Tarbija e-kauplusest videokaardi ning tasus selle eest 990.78 eurot. Arve vormistati FIE nimele, kuid Tarbija ostis kauba osaliselt isiklikuks otstarbeks kandes toote FIE raamatupidamisse 45% kuluna 371.54 eurot.

01.05.2020 soovis Tarbija tellimust muuta, kuna sai teada, et tellitud videokaart talle ei sobi, kuid Kaupleja keeldus tellimuse muutmisest.

09.05.2020 sai Tarbija kauba kätte.

11.05.2020 avaldas Tarbija soovi lepingust taganeda kasutades 14-päevast lepingust taganemise õigust.

Kaupleja keeldus lepingust taganemise avalduse rahuldamisest, kuna kaup oli müüdud FIE-le ning tarbija õigused antud tehingu puhul ei kehti.

Tarbija leiab, et vaidlusalune kaup on ostetud isiklikuks kasutuseks võimalusega kasutada seda ka FIE-na majandustegevuseks, kui selleks peaks vajadus tekkima. FIE raamatupidamises on vaidlusaluse kaubaga seotud majandustegevuse kasutuse määraks hinnatud 45% ja vastavas ulatuses on maksumus kantud ka kuludesse. Isikliku kasutuse määr on praktikas 55% või enam.

Probleemiks ei ole kauba rike (mida saab lahendada garantiiremondi korras) vaid ebasobiv mudel. Kaupleja veebikeskkonnas puudus igasugune info toote sobivuse kohta seadmega Razer Core X. Vastav info selgus tellimuse täitmise käigus, kuid kaupleja keeldus kaupa teise vastu vahetamast ning tagasi võtmast, soovitades igati töökorras, kuid Tarbija seadmesse mittesobiva seadme saata kolmandasse ettevõttesse garantiiremonti.

Tarbija väitel on kaup täiesti korras, kasutusjälgedeta ja originaalpakendis.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et kaup on tellitud majandus- ja kutsetegevust teostava FIE poolt ning seetõttu väljub vaidlus Tarbijavaidluste komisjoni pädevusest.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tutvus asjas esitatud materjalidega ja leiab, et tuginedes võlaõigusseaduse ja

tarbijakaitseaduse tarbija mõiste käsitlusele tuleb mõistet vaadelda laiemas tähenduses.

Direktiivi 2013/11/EL ülevõtmisel laiendati tarbija mõistet, vastav selgitus on toodud tarbijakaitse seaduse seletuskirjas

(leitav aadressil <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/523b11ef-443a-421c-ad77-12afca358c06/Tarbijakaitseadus>):

"Oluline on siinkohal märkida, et vastavalt direktiivi 2013/11/EL põhjenduspunktis 18 antud selgitusele peaks mõiste „tarbija“ hõlmama „füüsilisi isikuid, kes tegutsevad väljaspool oma kaubandus-, ettevõtlus-, oskus- või kutsetegevust. Kui aga leping on sõlmitud eesmärkidel, mis on osaliselt seotud isiku kaubandustegevusega ja osaliselt mitte (kahesuguse eesmärgiga lepingud) ning kaubanduslik eesmärk on piiratud ega ole tarne kontekstis domineeriv, tuleks ka see isik arvata tarbijaks.

Ka VÕS-is on tarbijaga sõlmitavate lepingute puhul mõistele „tarbija“ antud laiem tõlgendus ning tarbijaks loetakse ka need füüsilised isikud, kes teevad tehingu kahesel eesmärgil ja kui väiksemas osas on tehing seotud ka isiku iseseisva majandus- või kutsetegevusega.

Sellesisuline selgitus „tarbija“ mõiste kohta sisaldub VÕS-i ja TKS-i muutmise seaduse seletuskirjas.

Eelnõu puhul on tarbija määratlemine oluline eelkõige tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise kontekstis. Kui füüsiline isik on teinud tehingu, mis on osaliselt seotud tema majandus- või kutsetegevusega ja osaliselt mitte ning majandus- või kutsetegevuse eesmärk ei ole põhiline, siis tuleks seda isikut pidada tarbijaks ja võimaldada tehinguga seotud vaidluse lahendamist tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise üksuses.

Kahesuguse eesmärgiga tehinguteks, mille puhul võib tekkida vajadus määratleda, kas tehinguga seotud füüsilist isikut saab pidada tarbijaks või mitte, võivad olla tehingud, mis on seotud tarbijatele tavapärastelt pakutavate kaupade või teenustega. Kui kaupleja ja füüsilise isiku vahelise lepingu esemeks on selgelt professionaalseks või majandustegevuses kasutamiseks mõeldud toode, näiteks põllutöömasin, siis selline tehing ei saa olla kahesugusel eesmärgil tehtud tehing ja füüsilist isikut ei loeta tarbijaks. "

Komisjon leiab, et käesoleval juhul tuleb füüsilist isikut, kes tellis kauba FIE-na, kuid määratles selle isikliku kasutuse ulatuseks 55% ja majandus-ja kutsetegevuslikuks kasutuseks 45%, lugeda tarbijaks ning vaidlus kuulub Tarbijavaidluste komisjoni pädevusse.

Komisjon leiab, et sõlmitud leping vastab VÕS § 52 tunnustele ehk tegemist on sidevahendi abil sõlmitud lepinguga. Vastavalt VÕS § 56 lg 1 võib tarbija sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul.

Komisjon leiab, et avaldus tuleb rahuldada ja võimaldada Tarbijal taganeda lepingust ning Kaupleja on kohustatud hüvitama lepingu alusel tasutud 990,78 eurot.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Maria Alajõe

/allkirjastatud digitaalselt/

Liilia Laks

/allkirjastatud digitaalselt/

Keijo Lindeberg

/allkirjastatud digitaalselt/